

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

 WARSZAWA.

№ 18.

 15 września 1921.

T R E Ś Ć.

DZIAŁ URZĘDOWY:

ROZPORZĄDZENIA:

	<i>Str.</i>
57. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 września 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Brzezińskim w okręgu sądu okręgowego w Łodzi	308
58. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 września 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w mieście Płocku w okręgu sądu okręgowego w Płocku.	309
59. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 września 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Jędrzejowskim w okręgu sądu okręgowego w Kielcach	310

OKÓLNIKI:

Okólnik № 429/I. P. K./21 w przedmiocie postępowania w sprawach osób, korzystających z prawa zakrajowości	311
Okólnik № 430/I. P. K./21 w przedmiocie wykonywania kar względem wojskowych, tudzież wyroków sądów wojskowych	312
Okólnik № 431/Red./21 w przedmiocie ustalenia ceny obwieszczeń publicznych ogłaszanych w Dodatku do „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości”	313
Okólnik № 434/B. R./21 w sprawie podwyższenia mnożnika dla oznaczenia dodatku drożyznianego od dn. 1 września 1921 r., tudzież w sprawie przyznania jednorazowego nadzwyczajnego dodatku	313

PISMA OKÓLNE:

Pismo okólne № 137/B. R./21 w przedmiocie terminu wymiany oraz zwrotu Urzędowi Pożyczek Państwowych świadectw tymczasowych i obligacji 5 ⁰ / ₀ pożyczki Państwowej z roku 1920 przez placówki subskrybcyjne	315
Pismo okólne № 140/B. R./21 w sprawie dodatków kresowych za miesiąc sierpień	317
Pismo okólne № 141/B. R./21 w przedmiocie wypłaty zasiłku bezzwrotnego i dodatku wyrównawczego starszym i młodszym gońcom kontraktowym	317
Pismo okólne № 143/II. N./21 w sprawie niewyznaczania posiedzeń sądowych w dzień powszechnego spisu ludności	318

ZAWIADOMIENIA:

Lista znawców, wpisanych na listę w sądzie apelacyjnym we Lwowie, do oceniania większych posiadłości rolnych, lasowych i realności z większymi zakładami przemysłowymi (fabrykami).	318
Dodatkowy wpis do listy tłumaczy, zapisanych na listę w sądzie apelacyjnym w Krakowie	319
Spis stale ustanowionych zaprzysiężonych tłumaczy sądowych w okręgu sądu apelacyjnego lwowskiego według stanu z 1 sierpnia 1921 r.	319
Spis ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ustaw i rozporządzeń Rządu, dotyczących zakresu działania Ministerstwa Sprawiedliwości	321

DZIAŁ URZĘDOWY.

57.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 września 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Brzezińskim w okręgu sądu okręgowego w Łodzi.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Łodzi co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju okręgu wiejskiego w Brzezinach, Ujeździe i Koluszkach.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju okręgu miejskiego w Brzezinach gminy: Gałkówek, Popień, Długie, Mikołajów, Lipiny, Mroge Dolną, wyłącza zaś gminy: Dmosin i Niesułków, nadaje się sądowi temu nazwę: „Sąd Pokoju w Brzezinach”.

§ 3. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Strykowie gminy: Dmosin i Niesułków.

§ 4. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Tomaszowie gminy: Będków, Ciosny, Łaznów, Łazisko.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 października 1921 roku.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Z. Rymowicz

58.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 września 1921 roku w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w mieście Płocku w okręgu sądu okręgowego w Płocku.

Na mocy art. 3 dekretu z dn. 7 lutego 1919 roku w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. Nr. 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Płocku co następuje:

§ 1. Wyłącza się z właściwości terytorjalnej sądu pokoju II ego okręgu w Płocku część miasta Płocka, należąca obecnie do tego sądu i włącza się ją do sądu pokoju I-ego okręgu miasta Płocka; nadaje się sądowi temu nazwę „Sąd Pokoju I ego Okręgu w Płocku”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 października 1921 roku.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Z. Rymowicz

59.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 września 1921 roku w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Jędrzejewskim w okręgu sądu okręgowego w Kielcach.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. pr. № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Kielcach co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju w Miąsowej, Oksie i Wodzisławiu.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Jędrzejowie gminy: Mierzwin i Sobków, wyłącza zaś gminę Prząclaw; nadaje się sądowi temu nazwę „sąd pokoju I-go okręgu w Jędrzejowie”.

§ 3. Tworzy się „sąd pokoju II-go okręgu w Jędrzejowie”, obejmujący gminy Mstyczów, Sędziszów, Wodzisław, Nawarzyce i Nagłowice.

§ 4. Tworzy się „Sąd pokoju III-go okręgu w Jędrzejowie”, obejmujący gminy Prząclaw, Węgleszyn, Małogoszcz, Złotniki i Brzegi.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1922 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Rymowicz*

OKÓLNIK № 429/I. P. K./21

w przedmiocie

postępowania w sprawach osób, korzystających z prawa zakrajowości.

W różnych instytucjach sądowych zdarzyły się w ostatnich czasach wypadki niezachowania przepisów ustawowych co do osób, korzystających z prawa zakrajowości i zawezwania bezpośrednio przed sądy osób, należących do składu misji dyplomatycznych akredytowanych przy Rządzie Polskim. Wypadki rzeczono wywołały uzasadnione protesty ze strony zainteresowanych misji.

Wobec tego Ministerstwo Sprawiedliwości zniewolone jest zwrócić uwagę władz sądowych na konieczność ścisłego przestrzegania istniejących w tym względzie przepisów prawa.

Mając dalej na względzie, iż z ustawodawstw, tymczasowo na obszarze Rzeczypospolitej obowiązujących, tylko ustawodawstwo b. dzielnicy pruskiej (ust. o ustr. sąd. §§ 18—21) zawiera dokładniejsze przepisy w przedmiocie zakrajowości, Ministerstwo Sprawiedliwości uważa za stosowne nadmienić, że w myśl zwyczajów międzynarodowych nie podlegają sądom miejscowym i ustawodawstwu miejscowemu przełożeni i członkowie misji dyplomatycznych, nie wyłączając t. zw. attachés wojskowych i innych, mieszkający przy nich członkowie ich rodzin, urzędnicy tych misji a nadto w b. dzielnicach austriackiej (art. IX ust. wpraw. normę jur.) i pruskiej nawet słudzy misji o ile nie są obywatelami miejscowymi. W b. dzielnicy rosyjskiej słudzy poselscy nie są wyjęci z pod kompetencji sądów miejscowych jeśli w traktatach nie zastrzeżono inaczej, lecz wezwania dla nich przesyłane być mogą jedynie w drodze dyplomatycznej za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych (uwaga do art. 225 U. P. C. art. 230 u. p. k.).

Lokal urzędowy misji, oraz lokale prywatne członków misji uznawane są za terytorja obce i władze polskie nie są władne dokonywać w nich żadnych czynności urzędowych.

Ponieważ co do członków misji dyplomatycznych istnieje fikcja prawna, iż spełniając swe czynności nie opuszczają swego terytorjum ojczystego, więc w tych nawet wypadkach, kiedy do rozpoznania sprawy właściwymi są tylko sądy polskie (np. gdy spór się toczy o nieruchomości w granicach Rzeczypospolitej położoną), — wezwania członkom misji kierować można tylko za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych (art. 281 ros. U. P. C. art. 120 i nast. austr. ust. proc. cyw.).

Zdarzyć się może jednak, że urzędowe stanowisko wzywanej przed sąd osoby, nadającej jej przywilej zakrajowości, ujawni się dopiero w toku sprawy sądowej, np. przy doręczaniu wezwania. W tych razach urzędnik wykonywujący czynności sądowe po ustaleniu, iż wskazany w zleceniu sądownym lokal należy do obcej misji dyplomatycznej lub że osoba, wskazana w niem należy do składu takiej misji, obowiązany jest niezwłocznie zaniechać czynności i donieść swej władzy przełożonej o napotkanej przeszkodzie.

W tych wypadkach, kiedy co do charakteru dyplomatycznego osoby zachodzi wątpliwość, należy za pośrednictwem Ministerstwa Sprawiedliwości zasięgnąć informacji w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, które posiada dokładną listę przedstawicieli państw obcych akredytowanych przy rządzie polskim i osób do składu tych misji zaliczonych.

Wzywam sądy do ścisłego przestrzegania przepisów ustawy we względzie zakrajowości członków ciała dyplomatycznego, akredytowanego przy Rządzie Polskim, a pp. Prezesów sądów do udzielenia podwładnym urzędom, odpowiednich wskazówek, pomnąc, że obraza przywilejów ciała dyplomatycznego uwłacza powadze Państwa i obniża jego znaczenie wobec zagranicy.

Warszawa, dnia 20 sierpnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Z. Rymowicz*

OKÓLNIK № 430/I. P. K./21

w przedmiocie

wykonywania kar względem wojskowych, tudzież wyroków sądów wojskowych.

Do Urzędów wymiaru sprawiedliwości b. dzielnicy rosyjskiej i austriackiej.

W praktyce ujawniają się wątpliwości co do wykonywania wyroków sądów cywilnych względem osób wojskowych, tudzież co do wykonywania przez władze cywilne wyroków, wydanych przez sądy wojskowe.

Sprawy powyższe reguluje obecnie jednolicie przepis § 15 wojsk. kod. kar. w związku z §§ 156—158 tego kodeksu, tudzież rozporządzeniem poz. 369/20 Dz. U. (art. 17), w sposób nie wywołujący wprawdzie kolizji z §§ 412—425 wojsk. proc. kar. jednak nie w sposób wyczerpujący, tak, że trzeba uciekać się w pewnych wypadkach do analogii.

Na podstawie wspomnianych przepisów da się ustalić następujący stan prawny:

Z przepisu § 15 wojsk. kod. kar. wynikają następujące przewodnie zasady:

- a) władze cywilne i wojskowe wykonują z zasady same wyroki swoich sądów;
- b) władze cywilne przekazują władzom wojskowym do wykonania wyroki orzekające pozbawienie wolności względem osób, powołanych do czynnej służby wojskowej;
- c) władze wojskowe przekazują władzom cywilnym do wykonania wyroki sądów wojskowych orzekające pozbawienie wolności w wypadku zupełnego ustania wojskowego stosunku służbowego.

W szczegółach sprawa przedstawia się następująco:

1) Wykonanie kary pozbawienia wolności, choćby kary porządkowej jak np. za niewłaściwe zachowanie się w toku rozpraw, orzeczonej przez sąd cywilny względem osób, odbywających czynną służbę wojskową nie wyłączając urzędników wojskowych (§ 45 w. k. k.) przekazać należy władzy wojskowej, bez względu na to, czy karę orzeczono przed, czy po wstąpieniu skazanego do służby wojskowej. Przez czynną służbę rozumieć należy tak czynną służbę normalną jak i okresy ćwiczeń w rezerwie; osoby stanu urlopowanych (§ 6 w. k. k.) z chwilą powołania przechodzą do czynnej służby.

Po przekazaniu wyroku władzy wojskowej do wykonania, o odroczeniu lub przerwie kary, tudzież o przedterminowym zwolnieniu (art. 24 przep. przech. do k. k. z r. 1903, art. 4 ustawy z 16 marca 1920 r. № 26 Dz. U. poz. 158), decydują nadal władze cywilne, one też przedstawiają ewentualne wnioski o ułaskawienie. Władze wojskowe winny ograniczyć się do wykonywania funkcji administracyjno-więziennych, wykonać karę zgodnie z wydanym orzeczeniem i zawiadomić o tem władzę cywilną.

2) Władze wojskowe wykonują kary pozbawienia wolności względem wszystkich osób wojskowych, w czynnej służbie będących, skazanych przez sąd wojskowy. To samo dotyczy osób stanu urlopowanych skazanych w myśl p. 1. art. 3 rozp. poz. 368/20 Dz. U. lub za czyny popełnione w czasie czynnej służby.

Władze wojskowe przekazują jednak wspomniane wyroki sądów wojskowych do wykonania władzom cywilnym, jeśli, czy to z mocy wyroku, czy z innej przyczyny, nastąpiło trwałe rozwiązanie wojskowego stosunku służbowego (§ 15 ust. ost. k. k.). Rozwiązanie takie następuje w szczególności w razie orzeczenia dodatkowej kary wydalenia z wojska (art. 25, 45 i 52 rozp. poz. 369/20 Dz. U.).

3) Władze wojskowe wykonują same własne wyroki względem osób, wymienionych w art. 3 rozp. poz. 368/20 Dz. U. Wynika to z zasad wyżej pod a) i c) wymienionych, tembardziej, że wojskowy stosunek służbowy trwa nadal, jednak z chwilą uchylecia wojskowego stosunku służbowego, np. wskutek wydalenia z wojska, należy w myśl ostatniego ustępu § 15 w. k. k. przekazać wykonanie wyroku władzy cywilnej.

4) W wypadkach (art. 6 rozp. poz. 368/20 Dz. U.) o ile sprawy nie przekazano sądowi cywilnemu zachodziłaby również reguła pod a) wymieniona. Zupełne wygaśnięcie wojskowego obowiązku służbowego pociągałoby przekazanie wyroku władzy cywilnej do wykonania w myśl § 15 ust. ost. w. k. k.

5) Władze wojskowe wykonują zawsze wyroki sądów wojskowych zapadłe względem przebywających przy armji wojującej oficerów zagranicznych, tudzież względem jeńców wojennych; wynika to z specjalnego postanowienia §§ 157 i 158 w k. k., które każą stosować przepisy, odnoszące się do polskich wojskowych; skoro wyrok polskiego sądu nie może decydować o przynależności obcego wojskowego do jego armji, przeto nie może być mowy o rozwiązaniu wojskowego stosunku służbowego. Obcy wojskowy z mocy §§ 157 i 158 ma być przeto tak traktowany, jak polski wojskowy w czynnej służbie co do którego nie nastąpiło rozwiązanie wojskowego stosunku służbowego.

6) Przepisy w. k. k. mają zastosowanie również do orszaku wojskowego (§ 155 w. k. k.); z chwilą, gdy ustaje przynależność do orszaku, należy wykonanie wyroku przekazać władzom cywilnym.

7) Ze względu na brak wojskowego stosunku służbowego należałoby zawsze przekazać władzy cywilnej do wykonania wyroki, orzekające pozbawienie wolności, względem zakładników, inwalidów, osób wymienionych w p. 5 art. 2 rozp. poz. 368/20 Dz. U. (o ile te ostatnie nie są wojskowymi), dalej względem osób, podlegających jurysdykcji wojskowej, jedynie z mocy art. 4 rozp. poz. 368/20 Dz. U. względnie jedynie z mocy §§ 160—161 w. k. k. Pogląd ten jest logicznem rozwinięciem ciśniejszej na pozór zasady § 15 w. k. k.; nielogiczny byłby bowiem stan tego rodzaju, że wyrok, wydany względem żołnierza, który w polu dopuścił się zdrady i skazany został na dożywotnie pozbawienie wolności i wydalenie z wojska, miałby być wykonywany przez władze cywilne, podczas gdy taki sam wyrok skazujący osobę cywilną (§ 160 w. k. k.) miałby być wykonywany przez władze wojskowe.

Władze cywilne, którym przekazano do wykonania wyrok wydany przez władze wojskowe, ograniczyć się winny do wykonania funkcji administracyjno-więziennych, pozostawiając sprawę przerwy kary, przedterminowego zwolnienia, tudzież ułaskawienia i t. p. władzom wojskowym.

Właściwość władz, powołanych do wykonania wyroku należy określać według ogólnych zasad, w wypadkach zaś przestępstw, przewidzianych w kodeksie karnym wojskowym należy zwracać się do władz powołanych (z zasady) do wykonywania wyroków, skazujących za zbrodnię i występki (analogia z § 2 w. k. k.) a więc prokuratora przy wojskowym sądzie okręgu generalnego względnie oficera sądowego (zob. art. 126 rozp. poz. 382/20 Dz. U.),

Niema podstawy do przyjęcia, by władze cywilne lub wojskowe mogły wzajemnie żądać od siebie zwrotu kosztów wykonania wyroku.

Warszawa, dn. 24 sierpnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 431/Red./21

w przedmiocie

ustalenia ceny obwieszczeń publicznych ogłaszanych w Dodatku do „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości“.

Do wszystkich sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie.

Wobec ponownego wzrostu kosztów druku i papieru zarządzam co następuje:

Ceny obwieszczeń ogłaszanych w Dodatku do „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości“, przewidziane w okólniku z dnia 18 stycznia 1921 r. № 336/R./21 (Dz. Urz. № 3) podwyższa się z dniem 1 października 1921 roku o 50%.

Warszawa, dnia 30 sierpnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Müller

Dyrektor Departamentu

OKÓLNIK № 434/B. R./21

w sprawie

podwyższenia mnożnika dla oznaczenia dodatku drożyznianego od d. 1 września 1921, tudzież w sprawie przyznania jednorazowego nadzwyczajnego dodatku.

Do Pana Prezesa Komisji Kodyfikacyjnej oraz wszystkich władz asygnujących Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa w całym Państwie.

Wskutek uchwały Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1921 r. znosi się z ważnością od 1. VIII. 1921 r. piątą klasę dodatków drożyznianych, a mnożnik dla obliczenia dodatku drożyznianego podwyższony zostaje,

począwszy od dnia 1 września 1921 r. dla wszystkich funkcjonarjuszów państwowych w I-iej klasie miejscowości z 700 na 1000, w II-iej klasie z 630 na 900, w III-iej klasie z 570 na 800, a w IV-iej klasie miejscowości z 500 na 700.

Odnośne rozporządzenie ukaże się w najbliższym numerze Dziennika Ustaw.

Przypadające uzupełnienie dla funkcjonarjuszów, mających swą siedzibę służbową w miejscowościach, zaliczonych do V-iej kl. dodatku drożyznianego, nastąpi później po przeprowadzeniu rewizji zaszerogowania miejscowości, zaliczonych do trzeciej i czwartej klasy dodatku drożyznianego.

Przyznany na podstawie uchwały Rady Ministrów z dn. 5 sierpnia 1921 r. cywilnym i wojskowym funkcjonarjuszom państwowym, zatrudnionym stale w Warszawie i w Łodzi, dodatek wyrównawczy w wysokości $\frac{1}{6}$ przypadającego dodatku drożyznianego należy od 1 września 1921 r. wypłacać według podwyższonej stopy.

Przy ustalaniu tego dodatku należy brać pod uwagę właściwy dodatek drożyzniany od płacy zasadniczej i dodatki na rodzinę.

W sprawie uzupełnienia diet obowiązuje rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 30 czerwca 1921 r. Dz. Ust. Rz. P. № 66, poz. 422.

Równocześnie uchwalają Rada Ministrów przyznać jednorazowy bezwrotny zasiłek dla funkcjonarjuszów cywilnych w kwotach podanych w rozporządzeniu Ministerstwa Skarbu z dnia 2 lipca 1921 r. L. 12194. (Dz. Urzęd. Ministerstwa Sprawiedliwości № 14/21).

Uprawnionymi do otrzymania tego zasiłku są wszyscy funkcjonarjusze państwowi, pozostający na służbie państwowej najmniej od 1 lipca 1921 r. i pobierający uposażenie w myśl postanowień ustaw z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. Ust. Rz. P. № 429—436, tudzież pracownicy kontraktowi, których wynagrodzenie ustalono w myśl zasad, zawartych w ustępie 3 cim zarządzenia Prezydium Rady Ministrów z dn. 3 marca 1921 r. № 3868.

Zasiłek ten wypłacić należy również dietarjuszom tudzież pomocnikom i pomocnikom kancelaryjnym, przyjętym na zasadzie postanowień § 73 rozporządzenia b. austr. wszystkich Ministerstw z dn. 25 stycznia 1914 r. Dz. U. P. № 21 a nadto pomocnikom woźnych, zastępcom egzekutorów i kursorom, przyjętym na czas nieograniczony za stałym wynagrodzeniem miesięcznym, o ile pozostają w służbie przynajmniej od 1 stycznia 1921 r. a to dietarjuszom, pomocnikom i pomocnikom kancelaryjnym w wymiarze unormowanym dla funkcjonarjuszów XII i XI stopnia służbowego, a dalszym kategorjom służby według stawek, przypadających dla funkcjonarjuszów niższych, stosownie do pobieranej przez nich płacy zasadniczej.

Wyłączeni są natomiast od tego zasiłku pracownicy kontraktowi przyjęci na czas w umowie z góry oznaczony, a nadto ci, których wynagrodzenie umówione jest wyższe od uposażenia urzędnika lub funkcjonarjusza spełniającego analogiczne lub podobne funkcje, pracownicy sezonowi i czasowi oraz ci wszyscy pracownicy, których powiadomiono do dn. 1 września 1921 r. o rozwiązaniu z nimi stosunku służbowego, a wreszcie, z pośród odbywających służbę wojskową poza wiekiem poborowym funkcjonarjusze samotni.

Młodocیانym pracownikom niżej lat 18 tu, należącym do kategorii niższych funkcjonarjuszów, należy wypłacić połowę stawki ustalonej dla funkcjonarjuszów tej kategorji pobierających uposażenia 1-go i 2-go stopnia płacy.

Dodatek spowodowany wypłatą podwyższonego dodatku drożyznianego tudzież jednorazowego zasiłku księgować należy na dodatki drożyzniane.

Z chwilą otrzymania niniejszego okólnika zechce Pan Prezes (Prokurator, Dyrektor) zarządzić bezzwłoczną wypłatę uzupełnienia dodatku dro-

żyznianego i dodatku funkcyjnego za kierownictwo za miesiąc wrzesień 1921 r. odpowiednio do podwyższonej stopy mnożnika tudzież podać Ministerstwu Sprawiedliwości wysokość kwoty, wypłaconej tytułem jednorazowego zasiłku.

Warszawa, dnia 1 września 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Z. Rymowicz

PISMO OKÓLNE № 137/B. R./21

w przedmiocie

terminu wymiany oraz zwrotu Urzędowi Pożyczek Państwowych świadectw tymczasowych i obligacji 5⁰/₀ pożyczki Państwowej z roku 1920 przez placówki subskrybcyjne.

Do wszystkich Urzędów podległych Ministerstwu Sprawiedliwości.

Wszystkim Urzędom podległym Ministerstwu Sprawiedliwości udziela się do wiadomości w ślad za pismem okólnym № 135/B. R./21 następujące rozporządzenie Ministra Skarbu:

„Na zasadzie ustaw o 5⁰/₀ pożyczkach państwowych z roku 1920. (Dz. Ust. № 21 z dnia 11/III 1920 r. poz. 115 i Dz. Ust. № 25 z dnia 22/III 1920 r. poz. 152) zarządzam co następuje:

Art. 1. Świadectwa tymczasowe imienne i na okaziciela, pożyczki krótkoterminowej z roku 1920 oraz świadectwa imienne pożyczki długoterminowej z roku 1920 mogą być wymieniane przez posiadaczy na obligacje tychże pożyczek w placówkach subskrybcyjnych do dnia 31/VIII 1921 r. włącznie.

Świadectwa na okaziciela pożyczki długoterminowej mogą być wymieniane w placówkach subskrybcyjnych w ciągu dwóch miesięcy, licząc od dnia ostatecznego zamknięcia subskrybcji na pożyczkę długoterminową z roku 1920.

Art. 2. Nie wymienione w terminie, oznaczonym w art. 1 niniejszego, świadectwa imienne i na okaziciela, pożyczki krótkoterminowej oraz świadectwa imienne pożyczki długoterminowej mogą być zgłaszane do wymiany aż do dnia 30.IX 1921 r. włącznie jedynie w Oddziałach Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Art. 3. Nie wymienione do dnia 30/IX 1921 r. świadectwa imienne i na okaziciela pożyczki krótkoterminowej i świadectwa imienne pożyczki długoterminowej oraz nie wymienione w terminie oznaczonym w końcowym ustępie art. 1, świadectwa na okaziciela pożyczki długoterminowej, mogą być wymienione po tych terminach tylko w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie.

Art. 4. Od dnia 1/IX 1921 r. począwszy placówki subskrybcyjne zostają pozbawione prawa wymiany świadectw imiennych i na okaziciela pożyczki krótkoterminowej i świadectw imiennych pożyczki długoterminowej, zaś od dnia 1/X 1921 r. począwszy zostają pozbawione prawa wymiany tych świadectw Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Prawa wymiany świadectw na okaziciela długoterminowej pożyczki z roku 1920 placówki zostają pozbawione po upływie 2 ch miesięcy, licząc od dnia ostatecznego zamknięcia subskrybcji na pożyczkę długoterminową.

Art. 5. Świadczenia tymczasowe imienne i na okaziciela pożyczki krótko i długoterminowej nie będą przyjmowane do lombardu, począwszy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Art. 6. Świadczenia tymczasowe imienne pożyczki krótkoterminowej z roku 1920, wystawione po dniu zamknięcia subskrypcji na tę pożyczkę oraz świadczenia imienne pożyczki długoterminowej, wystawione po dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, nie będą przyjmowane do wymiany na obligację tychże pożyczek, jako nieprawnie wydane i przeto jako nie ważne nie będą wykupywane.

Art. 7. Wszystkie nie zużyte świadczenia tymczasowe oraz zwrócone przy wymianie świadczenia imienne i na okaziciela pożyczki krótkoterminowej i świadczenia imienne pożyczki długoterminowej, jak również grzbiety wyżej wymienionych świadczeń winny być przez placówki subskrypcyjne, z wyjątkiem Oddziałów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej zwrócone wraz ze szczegółowymi sprawozdaniami Urzędowi Pożyczek Państwowych najpóźniej do dnia 15 września 1921 r.

Art. 8. Nie zużyte na wymianę świadczeń tymczasowych obligacje pożyczki krótkoterminowej z roku 1920 winny być przez placówki subskrypcyjne, z wyjątkiem Oddziałów P. K. K. P. zwrócone Urzędowi Pożyczek Państwowych w terminie oznaczonym w art. 7, zaś obligacje pożyczki długoterminowej z roku 1920 najdalej w ciągu 2½ miesiąca licząc od dnia ostatecznego zamknięcia subskrypcji na tą pożyczkę.

Art. 9. Oddziały P. K. K. P. winny dokonać obowiązków, przewidzianych dla pozostałych placówek subskrypcyjnych w § 7 i 8, w terminie najdalej do dnia 1 listopada 1921 r.

Art. 10. Terminy przewidziane w § 1—8 dla placówek subskrypcyjnych, znajdujących się zagranicą przedłuża się o 2 miesiące.

Art. 11. Przekroczenie art. 7—10 niniejszego rozporządzenia pociąga za sobą obciążenie rachunku zalegającej placówki równowartością zatrzymanych po oznaczonym terminie obligacji i świadczeń tymczasowych na okaziciela pożyczki długo i krótkoterminowej, przyczem wymagane będzie uiszczenie tej równowartości w gotówce wraz z odsetkami od całej sumy w wysokości ustalonej na dany okres dla dyskonta weksli przez P. K. K. P. niezależnie od odpowiedzialności za straty Skarbu, mogące wyniknąć wskutek uniemożliwienia powołanym organom należytej kontroli przy wymianie tych świadczeń na obligacje.

Nadesłane Urzędowi Pożyczek Państwowych po upływie wyznaczonego terminu świadczenia i obligacje będą przez Urząd przyjmowane jedynie w charakterze zabezpieczenia należności Skarbu.

Art. 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 25 lipca 1921 roku Minister Skarbu: Steczkowski".

Warszawa, dnia 19 sierpnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Z. Rymowicz

PISMO OKÓLNE № 140/B. R./21

w sprawie

dotatków kresowych za miesiąc sierpień.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych Ziem Wschodnich i podległych sądów okręgowych oraz sądu okręgowego w Białymstoku, tudzież do Pana Dyrektora Siedleckiej Okręgowej Dyrekcji Więziennej i Panów Naczelników Więzień na terenie Ziem Wschodnich.

Wśląd za pismem okólnym № 130/B. R./21 Ministerstwo Sprawiedliwości na zasadzie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 29 sierpnia 1921 r. № 15. 589/D. B. oznajmia, że przyznany rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 14 stycznia 1921 r. L. 816/21/D. B. funkcjonariuszom państwowym oraz pracownikom kontraktowym, pełniącym obowiązki służbowe na obszarze ziem objętych traktatem pokojowym w Rydze, tudzież w powiatach Białostockim, Bielskim i Sokólskim nadzwyczajny dodatek drożyzniany (kresowy) przedłuża się na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1921 r. na zasadach, ustalonych w powołanym na wstępie rozporządzeniu Ministerstwa Skarbu na miesiąc sierpień 1921 r.

Dodatek ten ma być zaksięgowany w odpowiedniej pozycji „dotatki drożyzniane” preliminarza budżetowego na rok 1921.

Warszawa, dnia 1 września 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Z. Rymowicz

PISMO OKÓLNE № 141/B. R./21

w przedmiocie

wypłaty zasiłku bezzwrotnego i dodatku wyrównawczego starszym i młodszym gońcom kontraktowym.

Do Panów Prezesów wszystkich sądów.

Nawiązując do okólników № 412 i 424 B. R./21, zawiadamiam Panów Prezesów, że w myśl wyjaśnienia, Prezydium Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia b. r. № 15468 starszym i młodszym gońcom kontraktowym, jako pobierającym wynagrodzenie według norm stałych wskazanych w okólniku № 376/S. A./21, należy wypłacić zasiłek bezzwrotny, o którym mowa w wymienionych na wstępie okólnikach, nadto zaś w Warszawie i Łodzi wypłacać im ustalony dla tych miejscowości dodatek wyrównawczy.

Warszawa, dnia 29 sierpnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Z. Rymowicz

PISMO OKÓLNE № 143/II. N./21

w sprawie

niewyznaczenia posiedzeń sądowych w dzień powszechnego spisu ludności.

Panom Prezesom Sądu Najwyższego, sądów apelacyjnych i okręgowych oraz sędziom pokoju.

„Główny Urząd Statystyczny № III. 37/2. Odpis. Warszawa, dn. 1 września 1921 r. Aleje Jerozolimskie 80. Do Ministerstwa Sprawiedliwości w miejscu.

Wobec tego, że dla udatnego przeprowadzenia spisu ludności wskazanem jest możliwie największe zmniejszenie ruchu ludności w dzień spisu i przebywania głów gospodarstw rodzinnych w miejscach stałego zamieszkania, Główny Urząd Statystyczny zwraca się do Ministerstwa Sprawiedliwości z prośbą o wydanie zarządzenia o nienaznaczaniu w dniu spisu 1-go, ewentualnie i 2-go października terminów rozpraw sądowych, względnie zmniejszenie takowych do minimum. Szczególnie dotyczy to okręgów wiejskich, gdzie informacje bezpośrednio kierownika gospodarstwa są niezbędne i niezastąpione. Główny Urząd Statystyczny zaznacza, że Min. Spraw Wojskowych w specjalnym rozkazie poleciło dla udatnego przeprowadzenia spisu wstrzymanie urlopów dla oficerów i szeregowców na przeciąg dni spisowych. Główny Urząd Statystyczny wyraża nadzieję, że Min. Sprawiedliwości przychyli się do tej prośby i wyda odnośne szybkie zarządzenia. Za Dyrektora podpis nieczytelny w z. Kierownika Wydziału Spisu Ludności”.

Powyższe pismo podaje się do wiadomości i uwzględnienia w miarę możliwości

Warszawa, dnia 6 września 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Rymowicz*

Z A W I A D O M I E N I A .

I. Sąd apelacyjny we Lwowie ustanowił znawcą dla ocenienia większych posiadłości rolnych w okręgu sądu powiatowego w Żurawnie Konstantego Obmińskiego, właściciela dóbr w Karczówce.

II. Z listy znawców sądowych w okręgu sądu apelacyjnego lwowskiego wykreślono:

na własne żądanie:

Maksymiljana Thoma znawcą dla ocenienia realności z większemi zakładami przemysłowemi w okręgu sądu okręgowego we Lwowie i

Emila Niewolkiewicza znawcą dla ocenienia większych posiadłości lasowych w okręgu sądu powiatowego w Dynowie;

z powodu przesiedlenia się:

Bazylego Jaworskiego znawcą dla ocenienia większych posiadłości lasowych w okręgu sądu powiatowego w Żurawnie.

Sąd apelacyjny w Krakowie na wniosek Namiestnictwa we Lwowie z dnia 22 lipca 1921. L. 90629 mianuje Dyrektora Edwarda Kuschéego z Milocina i Franciszka Gintera. Zarządcę dóbr w Zaczerniu, znawcami ocenicielemi dla większych posiadłości ziemskich z gospodarstwem rolnem.

O tem zawiadamia się sąd okręgowy w Rzeszowie, celem uzupełnienia listy znawców dla większych posiadłości, a sąd powiatowy w Głogowie wzywa się o zaprzysiężenie tych znawców i przedłożenie protokołu.

Dodatkowy wpis do listy tłumaczy, zapisanych na listę w sądzie apelacyjnym w Krakowie.

Sąd apelacyjny w Krakowie ustanawia pana Jana Buronia słuchacza medycyny w Krakowie, stałym tłumaczem sądowym dla języka węgierskiego i słowackiego.

O tem zawiadamia się sąd okręgowy w Nowym Sączu, tudzież sądy powiatowe w Nowym Targu, Czarnym Dunajcu i Krościenku, jakoteż Redakcję Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości w Warszawie, celem ogłoszenia w tymże dzienniku.

Sąd powiatowy w Nowym Targu wzywa się o odebranie od nowomianowanego tłumacza przysięgi służbowej i nadesłanie protokołu zaprzysiężenia.

S P I S

stałe ustanowionych zaprzysiężonych tłumaczy sądowych w okręgu sądu apelacyjnego lwowskiego według stanu z 1 sierpnia 1921 r.

Język angielski:

Czuruk Bolesław, profesor gimnazjalny, Lwów, plac Akademicki 1;
Ptaszyk Michał, profesor gimnazjalny, Sambor;
Sadowski Leon, urzędnik banku krajowego, Lwów, ul. Nabelaka 4;
Villeneuve Albert Edward, nauczyciel, Kołomyja.

Język czeski:

Barylak Aleksander, urzędnik bankowy, Lwów, ul. Teatyńska 31;
Baksa Karol, urzędnik bankowy, Lwów, ul. Andrzeja Gołąba 9;
Malejak Józef, komisarz dykcji skarbowej, Stanisławów;
Meneak Franciszek, urzędnik bankowy, Brody.

Język francuski:

Czuruk Bolesław, profesor gimnazjalny, Lwów, plac Akademicki 1;
Feiles Izydor, Dr. adwokat, Lwów, ul. Kopernika 14;
Listowski Karol, zast. dyrektora kolei państw., Lwów, ul. Żybliekiewicza 37;
Ptaszyk Michał, profesor gimnazjalny, Sambor;
Szembek Stefan hr., Lwów, ul. Romanowicza 9;
Świerczewski Henryk, profesor szkół średn., Lwów, ul. Dąbrowskiego 4;
Tokarski Stanisław, notariusz, Drohobycz;
Weiss Jakób, Dr. urzędnik zakładu kredytowego, Lwów, ul. Sakramentek 5.

Język hebrajski:

Appel Józef, nauczyciel religii, Sanok;
 Baron vulgo Wundermann Juda Mojżesz, nauczyciel, Stryj;
 Bernfeld Izidor, nauczyciel religii, Stryj;
 Bernstein Salomon, właściciel realności, Dynów;
 Diamant Wilhelm, nauczyciel religii, Przemyśl;
 Halpern Józef, dyrektor towarz. kredytowego, Rymanów;
 Hammer Benjamin, urzędnik bankowy, Lwów, ul. Grodecka 35;
 Horowitz Salomon, kupiec, Brody;
 Kanner Mojżesz, kupiec, Sanok;
 Katz Joachim, nauczyciel religii, Lwów, ul. Zygmuntowska 17;
 Kleinberg Leon, nauczyciel, Ottynia;
 Menkes Hersz, nauczyciel religii, Przemyśl;
 Opiel Efraim, przełożony zarządu synagogi, Lwów, ul. Wolność 12;
 Pinkas Abraham, właściciel realności, Bukowsko;
 Regenstreif Mojżesz, prowadzący księgi metrykalne, Delatyn;
 Reinhold Zacharjasz, nauczyciel, Stanisławów;
 Schächner Łazarz, nauczyciel religii, Rymanów;
 Seelenfreund Salomon, kupiec, Rymnów;
 Segal Dawid, nauczyciel, Stanisławów;
 Steckel Józef, nauczyciel rel. mojż., Kołomyja;
 Taubeles Samuel Aron, Dr. nauczyciel języka hebrajskiego, Tarnopol;
 Tennenbaum Adolf, kupiec, Lwów, ul. Grottgera 5;
 Teissberg Mojżesz, Dr. profesor gimnazjalny, Stanisławów.

Język kroacki:

Siwiec Teofil, urzędnik zakładu ubezpieczeń, Lwów, ul. Kasztelańska 6.

Język niemiecki:

Czuruk Bolesław, profesor gimnaz., Lwów, plac Akademicki 1;
 Daszkiewicz Teofil, notariusz, Skole;
 Górka Władysław, notariusz, Stanisławów;
 Hołub Stanisław, notariusz, Lwów, ul. Hetmańska 10;
 Kaznowski Michał, zastępca notariusza, Lwów, ul. Hetmańska 10;
 Reiner Maksymiljan, notariusz, Szczerzec;
 Roiński Emil, Dr. adwokat, Lwów, Rynek 4.

Język rosyjski:

Barwiński Bogdan, Dr. asystent Uniwersytetu, Lwów, ul. Sobieszczyzna 5;
 Czuruk Bolesław, profesor gimnazjalny, Lwów, plac Akademicki 1;
 Świerczewski Henryk, profesor szkół średnich, Lwów, ul. Dąbrowskiego 4;
 Załaniewski Wolk Antoni, nauczyciel szkoły realnej, Tarnopol;
 Żmudzki Wacław, urzędnik bankowy, Lwów, ul. Obozowa 5.

Język rumuński:

Kirschen Marcin, Dr. lekarz, Kołomyja.

Język serbski:

Siwiec Teofil, urzędnik zakł. ubezpieczeń, Lwów, ul. Kasztelańska 6.

Język węgierski:

Brückner Edmund, adjunkt kolei państw., Lwów, ul. Kopcowa 12;
 Kraus Samuel, rewident kolei państw., Stanisławów;
 Król Stanisław, oficer Namiestnictwa, Lwów, droga Pasieczna 7.

Język włoski:

Listowski Karol, zast. dyrektora kolei państw., Lwów, ul. Zyplikiewicza 37.

Język żydowski (żargon):

Baron vulgo Wundermann Juda Mojżesz, nauczyciel, Stryj;
 Hammer Benjamin, urzędnik bankowy, Lwów, ul. Grodecka 35;
 Hecht Gedalie, nauczyciel, Czortków;
 Horowitz Salomon, kupiec, Brody;
 Opiel Efraim, przełożony zarządu synagogi, Lwów, ul. Wolność 12;
 Tennenbaum Adolf, kupiec, Lwów, ul. Grottgera 5.

Mowa głuchoniemych:

Niedźwiecki Stanisław, starszy naucz. zakł. głuchoniemych.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zostały ogłoszone następujące ustawy i rozporządzenia Rządu, dotyczące zakresu działania Ministerstwa Sprawiedliwości:

№ 71 z dn. 31 sierpnia 1921 r.: Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 1921 r. w sprawie rozciągnięcia mocy obowiązującej przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn z dn. 2 czerwca 1920 r. na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego (poz. 476).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1921 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. w przedmiocie utworzenia Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty: grodzieński, wołkowyski i białowieski województwa białostockiego (poz. 479).

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 30 lipca 1921 r. w przedmiocie częściowej zmiany przepisów ustawy o urządach rozjemczych (poz. 485).

№ 74 z dnia 10 września 1921 r.: Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 lipca 1921 r. w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w sprawie wykonania postanowień art. 7 ustawy z dnia 28 października 1920 r. w przedmiocie przeprowadzenia wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej (poz. 504).

№ 75 z dn. 13 września 1921 r.: Ustawa z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzenie dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszym uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. Dzielnicy Pruskiej (poz. 511).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1921 roku w przedmiocie rozciągnięcia na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie, oraz powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego mocy obowiązującej ustawy z dnia 29 kwietnia 1920 roku o zakazie dokonywania wypłat w walucie rublowej rosyjskiej i przerahowaniu zobowiązań rublowych na marki polskie (poz. 514).

№ 76 z dn. 14 września 1921 r.: Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 5 sierpnia 1921 r. o podwyższeniu dodatku drożyznianego do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych (poz. 521).

Celem uniknięcia przerwy w wysyłce Dziennika Urzędowego pp. prenumeratorzy proszeni są o wpłacenie w ciągu września r. b. należności za IV kw. 1921 r. w wysokości 200 mk., ewentualnie zaległej za III kw. w wysokości 150 mk., do Pocztovej Kasy Oszczędnościowej, na dołączone blankiety. Wysokość prenumeraty dla sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości wynosi 300 mk. rocznie.